

Dialog 2!

- Ugh kvinna jag har hemkommit med en stor drontosarius som jag med mycket möda släpat hem till min grotta. Anders hade precis kommit in genom dörren och släppt ner ica kassarna på golvet i hallen. Hallen var rejält stor alldeles för stor för att passa in i lägenheten. På golvet låg en matt som hade två röda nyckelpigor som satte på varandra. Anders hade hittat den på en loppmarknad. Bredvid hallspegeln så stod hans vapenskåp, där i fanns hans messersmittare och blattenbruttare och bazookas och ett par tanks. Lotta hade inte sett några tanks eller bazookas men Anders hade förklarat att de hade han i en annan kostym. Han hade utförligt redogjort för varför man alltid skulle ha en tanks till hands. Om man kom till krogkön så kunde man rensa undan med den. Då kom man alltid först i kön. Lotta kom ut ur köket och sade. – Fan kommer du! Jag som trodde jag skulle slippa dig idag. – Ugh kvinna se var den grottmänniska har släpat hem från slätten. Jag fick slå ihjäl en drontosarius för att få kött sedan ett enormt vårtsvin för att få ihop till blandfärs till min grottkvinna. Ugh! Mina armar har ökat med tre decimeter på vägen hem från slätten. – Jaha! Man grottkvinnan har fixat eget käk idag. – Nej! Jag skulle ju laga ju. – Ja men jag ville ha lite spagetti med köttfärssås idag så det skall vi ha. Lotta vände in mot köket och Andres grep sina påsar och kom efter. Han lyfte inte upp dem utan släpade dem i marken. – Lyft på påsarna! – Åhhh! Oh! Ja nu har armarna krympit så nu går det bra. Anders fick upp påsarna på matbordet. Det var ett ynka litet kök om man vände för fort så riskerade man åka ut genom fönstret. Han hade stoppat in mikron i fönstret, ja inte i fönstret men på den gråa marmorbrädan framför. Tack vare att den stod där gick det inte att öppna fönstret alls. Det tyckte Anders var bra för han gillande inte getingar och annat som surrade. Han hade olyckligt trampat i ett jordgetingbo när han var lite och skydde dessa flygande tingestar som elden. Han hade satt upp ett bord som satt fast i väggen med två barstolar på varje sida. Men det var sällan som de satt i köket det var skönare att sitta i soffan. Anders stoppade in varorna i kylan och drog igen dörren med en smäll. – Nu!

Skall du laga mat nu då? – Japp! – Då är det nog bäst att jag håller i dig så du inte går omkull. För vi alla vet ju hur det blir när tjejer skall göra två saker samtidigt. Lotta skrattade. – Det vet vi! Anders slog händerna om henne och hon lade sina händer på hans. – Okey jag har säkrat kvinnan det går bar att gå igång. – Bra det känns tryggt nu. Vi behöver gå till skärbrädan. – Okey vänta jag fäller ut stödhjulen så drar vi. De gick gemensamt till diskbänken och fick med sig brädan till spisen. Lotta fick i löken och vitlöken i pannan, margarinet hade redan smält och det fräste ilsket när det kom i. Efter att de satt tillbaka skärbrädan så sade Anders. – Jaha! Vad har du gjort på jobbet da? – Som vanligt. Du då? – Det är konstigt när jag frågar dig så har det varit som vanligt. Händer det aldrig nått på ditt jobb? – Nä! Vi skriver dokument sedan är det rast sedan mer dokument, sedan går vi hem. – Jaha! – Men det är aldrig som vanligt på ditt jobb, säg nu. – Okey! Jag skall säga så har jag tröttnat på surgubben. Jag har lidit länge nu men nu får det vara nog alltså. Han är så förbannat sur hela tiden så... Jag tror att han har hemorrojder det är därför han inte har roligt nån gång. Han måste sitta alldeles still för att det inte skall göra ont. Idag kom jag och finnen på en lysande ide. Vi skulle lägga upp ett nytt system för lagret. Vi diskuterade detta och finnen kom på att vi skulle använda legobitar med färg på. Lotta manövrerade dem till diskbänken igen för att fylla på mer i pannan. då kunde vi lägga upp det så att en lite blå legobil blir den gången och ett grönt legotorn är den gången. Då skulle vem som helst kunna hitta i gångarna med trucken, och packa det om vi har semester. Det var en grymt bra ide, men finnen kom på en ännu bättre ide. ”Vi ska radiosura ruckarna, så kan vi sitta här och ricka affe och syra ryckarna medan vi ricker affe.” Lotta skrattade. – Oh! Då kom jag på en lysande ide, jag tog radion och började att ratta. ”Vilken anal är ruckarna?” sa jag. Finnen såg fundersam på. ja men du sa ju att vi skulle radiostyra dom jag har ju en radio vilken kanal är dom på? och surgubben stirrade på oss, fan vad tråkig han är. Han kom med en rolig nyhet dock, han har sökt jobbet som säljare. Fan vad gott om vi kunde bli av med honom han sakar humor helt. Då kunde han sitta på sitt

kontor och vara sur hela dan utan att jag slipper se honom alls. Och har vi tur så en natt när han drömmer om att skita så spricker hemorrojderna och så förblör han i sömnen. Lotta skrattade. – Får han inte ens leva? – Okey han kan få leva då, surgubben bara han drar in på ett kontor.